

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 107.318 van 4 juni 2002
in de zaak A. 43.810/XII-966.**

In zake : Michel DE GREEF,
wonende te Beersel,
Dachelenbergstraat 49 A

tegen :

de gemeente UKKEL,
die woonplaats kiest bij
advocaat O. Slusny,
kantoor houdende te Brussel,
Waterkrachtstraat 6.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Michel De Greef op 8 februari 1991 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 4 december 1990 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ukkel waarbij geen gunstig gevolg wordt gegeven aan de aanvraag van verzoeker om de diensten die hij heeft verricht in de privé-sector, in aanmerking te nemen voor de berekening van zijn wedde;

Gezien de memorie van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur J. Lust;

Gelet op de beschikking van 22 augustus 1995 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 1 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 maart 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. Noppe, die loco advocaat O. Slusny verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. De Somere;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is sinds 6 mei 1974 in dienst van de gemeente Ukkel in de graad van drager-doodgraver.

1.2. Blijkens een attest van 29 november 1977 is hij van 5 september 1962 tot 1 mei 1974 werkzaam geweest bij de nv Acec als arbeider voor de onderhoudsdienst (“comme ouvrier, service entretien”).

Op grond van dit attest gaat op 4 april 1978 het college van burgemeester en schepenen over tot de “vaststelling van de nieuwe wedde” van verzoeker. Overwogen wordt dat hij vóór zijn indiensttreding gewerkt heeft voor de nv Acec in de hoedanigheid van arbeider voor de onderhoudsdienst en dat het voor het toekennen van de periodieke weddeverhogingen passend is deze diensten in aanmerking te nemen.

Dat besluit wordt op 9 juli 1979 door de gouverneur van de toenmalige provincie Brabant geschorst. In zijn handhavingsbeslissing van 7 augustus 1979 stelt het college onder meer “dat de h. De Greef Michel, drager, een attest van vroegere diensten heeft ingediend dat bepaalt dat hij de functies van arbeider voor de onderhoudsdienst uitoefende; dat alle diensten gepresteerd in de hoedanigheid van arbeider in de privé-sector rechtstreeks dienstig zijn voor een functie van arbeider bij het gemeentebestuur”.

Het besluit van 4 april 1978 van het college wordt uiteindelijk bij koninklijk besluit van 29 oktober 1980 vernietigd omdat het de toepasselijke regeling miskent, enerzijds door niet de rechtstreekse dienstigheid van de in aanmerking genomen privé-diensten voor de uitoefening van het ambt aan te tonen en anderzijds door aan het besluit een terugwerkende kracht te geven die verder teruggaat dan 1 mei 1977.

1.3. Met een brief van 1 juni 1988 bezorgt verzoeker het college een nieuw attest met betrekking tot zijn vroegere tewerkstelling bij de nv Acec. Toegelicht wordt dat het attest beter de band bewijst met verzoekers ambt als drager. Volgens het attest heeft verzoeker gewerkt als “handlanger voor verhuizingen van meubels en burelen in onderhoudsdienst” en “1 jaar in buitendienst voor bediening klienteel in binnen- en buitenland”.

Het college beslist op 27 september 1988 geen gunstig gevolg te geven aan de aanvraag. Het wijst er op dat de diensten verricht in de privé-sector rechtstreeks dienstig moeten zijn voor het uitoefenen van verzoekers functie, dat de collegebeslissing van 4 april 1978 dit heeft aangenomen maar vernietigd werd bij koninklijk besluit van 29 oktober 1980.

1.4. Verzoeker antwoordt in een brief van 2 november 1988 onder meer zoals volgt :

“De beslissing die in zitting van 4 april 1978 gunstig werd genomen, werd inderdaad vernietigd bij Koninklijk besluit van 29-10-80 met als motivatie daarvan dat het attest opgesteld door A.C.E.C. geen duidelijk verband stelde tussen privé-sector diensten en mijn functie in onze administratie.

Mijn huidige aanvraag baseer[t] zich, zoals hoger vermeld, op een nieuw attest waaruit duidelijk blijkt dat ik bij mijn vroegere werkgever sjouwer, drager van zware lasten, was, hetgeen nu eveneens mijn taak is”;

Het college besluit op 29 november 1988 om geen gunstig gevolg te geven aan de brief van 2 november 1988 en om zijn besluit van 27 september 1988 te handhaven.

1.5. Met een schrijven van 9 december 1988 maakt verzoeker aan de gemeente een nieuw attest over van de nv Acec, dat het bij zijn brief van 1 juni 1988 gevoegde attest moet verbeteren. Blijkens het nieuwe attest was verzoeker bij nv Acec in dienst als “geschoold arbeider” in plaats van als “handlanger”. In de brief van 9 december 1988 dringt verzoeker er bij het college op aan dat het college zijn

“nauwkeurige argumenten” doet kennen opdat hij de mogelijkheid zou hebben “[zijn] beslissing te begrijpen, het enige knelpunt”.

Geantwoord wordt door het college, met brief van 20 december 1988, dat het koninklijk besluit van 29 oktober 1980 de beslissing van het college van 4 april 1978 om verzoekers diensten bij de nv Acec te valoriseren definitief vernietigd heeft en dat het “een rechtsbegrip [is] dat een zelfde akte, na vernietigd te zijn geweest, niet meer mag hernomen worden”. Bovendien, zo wordt er aan toegevoegd, “meent het College dat uw diensten van arbeider, voor verhuizing van meubels en burelen in onderhoudsdienst, niet rechtstreeks dienstig zijn voor uw functies in het Gemeentebestuur. Twee beslissingen in die zin werden genomen in zitting van 27 september en 29 november 1988 en het College beschouwt deze zaak als definitief afgesloten”.

1.6. Met een brief van 10 juli 1990 brengt de CCOD verzoekers dossier onder de aandacht van het Ministerie van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest.

Dit antwoordt met een schrijven van 5 september 1990 waarin wordt gesteld :

“Een vernietigde akte kan hernomen worden voor zover de vernietigingsgronden verdwenen zijn.
Het initiatief hiertoe ligt bij de betrokken gemeenteoverheid”.

1.7. Blijkbaar heeft verzoeker alsdan opnieuw de valorisatie gevraagd van zijn vroegere diensten en de voormelde brief van het Gewest aan het college van burgemeester en schepenen bezorgd. De partijen leggen die aanvraag zelf niet voor.

In een administratieve nota aan de bevoegde schepen wordt verwezen naar de drie voornoemde attesten, de beslissingen van het college en de brief van het Gewest. Geconcludeerd wordt dat het geen nut heeft een nieuwe valorisatiebeslissing te nemen. Nochtans stelt de bevoegde schepen toch voor aan het college om te beslissen of de functie van verhuizer van meubelen rechtstreeks dienstig is voor de functie van drager.

In dat laatstgenoemde voorstel wordt overwogen dat verzoeker een attest van voorgaande diensten heeft ingebracht (“a introduit une attestation de services antérieurs”) maar ook reeds gelijkaardige documenten (“des documents semblables”).

1.8. Volgens de notulen van 4 december 1990 bevestigt (“confirme”) het college alsdan zijn vroegere beslissingen van 27 september en 29 november 1988 om geen gevolg te geven aan verzoekers aanvraag. Opnieuw is een attest vermeld dat verzoeker zou hebben ingebracht (“a introduit une attestation”).

1.9. Met een brief van 12 december 1990 wordt aan verzoeker die beslissing medegedeeld als volgt :

“In zitting van 4 december 1990 heeft het college van Burgemeester en Schepenen uw aanvraag nogmaals onderzocht betreffende de valorisatie van uw diensten in de privé-sector verricht in de hoedanigheid van geschoold arbeider voor verhuizingen van meubels en burelen in onderhoudsdienst.

In zitting van 4 oktober 1977, heeft de gemeenteraad beslist dat de diensten verricht in de privé-sector in aanmerking mogen komen voor de berekening van de wedde op voorwaarde dat zij als rechtstreeks dienstig voor de uitoefening van het ambt kunnen worden beschouwd.

Het college van Burgemeester en Schepenen belast met de uitvoering van dit reglement, heeft beslist geen gevolg te geven aan uw aanvraag”;

1.10. Op 8 februari 1991 stelt verzoeker tegen de collegebeslissing van 4 december 1990 het voorliggende beroep in;

2. Over de ontvankelijkheid.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord betoogt dat men zeer de indruk heeft dat niet tegen de bestreden beslissing van 4 december 1990 maar tegen de beslissing van 29 november 1988 een verzoekschrift tot nietigverklaring had dienen te worden gericht; dat verzoeker repliceert dat er geen sprake is van een bevestigende beslissing wanneer het bestuur aan de zaak een nieuw onderzoek heeft gewijd en een nieuwe beslissing neemt, ook al bevestigt zij inhoudelijk integraal de oorspronkelijke beslissing;

2.2. Overwegende dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk twee eerdere beslissingen van 27 september 1988 en 29 november 1988 van het schepencollege “bevestigt”; dat er nochtans sprake zou zijn van meer dan een loutere bevestiging wanneer er een nieuw onderzoek mocht zijn verricht of wanneer er door verzoeker nieuwe gegevens waren aangevoerd die tot een dergelijk nieuw onderzoek hadden dienen aan te zetten; dat te dezen, voortgaande zowel op het aangevochten collegebesluit zelf als op de nota en het voorstel die daaraan zijn voorafgegaan, er geen nieuw onderzoek blijkt te zijn geweest; dat de bewoordingen van de brief van 12 december 1990 aan verzoeker zulks niet kunnen veranderen; dat als nieuw

gegeven dat tot een nieuw onderzoek had dienen aan te zetten, bezwaarlijk het attest kan worden beschouwd dat in de bestreden beslissing wordt vermeld maar zich niet in het dossier bevindt; dat niet wordt betwist dat het in elk geval gelijkaardig is aan het attest waarover het college zich reeds in zijn “bevestigde” beslissingen van 27 september 1988 en 29 november 1988 uitsprak; dat dan nog de brief blijft van 5 september 1990 van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest als mogelijk nieuw gegeven; dat meer dan anderhalf jaar nadat het schepencollege bij brief van 20 december 1988, onder verwijzing naar de voormelde beslissingen van 27 september 1988 en 29 november 1988, aan verzoeker liet weten de zaak “als definitief afgesloten” te beschouwen, zijn vakorganisatie met brief van 10 juli 1990 aan het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest vraagt “welke stappen er zouden kunnen ondernomen worden om de rechten van [hun] lid te vrijwaren”; dat het resultaat het antwoord is van 5 september 1990 dat er zich toe beperkt in het algemeen aan een juridische waarheid te herinneren, namelijk dat “een vernietigde akte kan hernomen worden voor zover de vernietigingsgronden verdwenen zijn”; dat zulks een stelling is die verzoeker al met zijn brieven van 1 juni 1988 en 2 november 1988, die tot de meervernoemde beslissingen van 27 september 1988 en 29 november 1988 hebben geleid, onder de aandacht van het schepencollege bracht, namelijk waar hij er op wijst dat de vernietiging was gemotiveerd door het onvoldoende bewijs van de band tussen eerdere diensten en het gemeentebestuur en waar hij doet gelden dat een nieuw attest die band duidelijker doet uitkomen; dat dienvolgens de brief van 5 september 1990 geen nieuw gegeven is dat de bestreden beslissing kan ontdoen van haar louter bevestigend karakter;

Overwegende dat aldus verzoeker een handeling bestrijdt die geen rechtsgevolgen toevoegt aan de rechtsorde en die bijgevolg geen nieuwe uitvoerbare beslissing uitmaakt, maar louter bevestigend is; dat dienvolgens het beroep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier juni 2002, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Th. VAN RAEMDONCK.

D. VERBIEST.